

POTYÓ FERENC

**Egy törtetlen papi kiállítás
– püspökének támogatásával**

Letztes Jahr haben wir den 70. Geburtstag von Géza Pálfi gefeiert, der Theologieprofessor und Spiritual in der sogenannten Kantorenschule war. Seine Persönlichkeit ist mit Legenden umkränzt und auch heute erinnert man sich an ihn mit Respekt. Und das tun nicht nur seine Schüler, sondern auch die anders denkenden Menschen. Seine Individualität ist bereits in seinen jungen Jahren als Kaplan zur Schein gekommen, als er mit dem Staatsicherheit einen Streit gehabt hat. Unser Bischof Áron Márton hat seine Fähigkeiten schon früh erkannt. So war der Bischof bemüht, bei den staatlichen Behörden die Erlaubnis einzuholen, Pálfi zum Professor und Spiritual nach Karlsburg zu ernennen. Zwischen den Jahren 1971–1980 wer er bereits als Professor und als Spiritual im Karlsburger Kleinen Seminar tätig, ebenso an der Theologische Hochschule als Professor der Patrologie, Homiletik und Katechetik. Seine Persönlichkeit wurde durch die Bibel geformt, wie wir dies aus seiner Todesurkunde erfahren können. lesen. Die Kraft für seine Arbeit hatte er aus dem Gebet geschöpft. Seine eigenen Interessen hat er in den Hintergrund gesetzt. Was er glaubt hat, hat er verkündet, und was er verkündet hat, hat er auch gelebt.

Schlüsselbegriffe: Géza Pálfi; Bischof; Antal Jakab; Karlsburg; Spiritual; Departament.

Az elmúlt évben kegyelettel emlékeztünk Pálfi Géza születésének 70. évfordulójára. A jubileum jó alkalom volt arra, hogy a fiatalon elhunyt erdélyi paptestvérünkkel kapcsolatos emlékeket felidézzük, és vállalkozó személyek jóvoltából könyv formában is megjelenhetett naplója, leírt beszédeinek nagy része és nem utolsó sorban a Securitate irattárából összeállított dokumentum-gyűjtemény is. Mindezek után nem tartom fölöslegesnek, hogy a Főegyházmegye Levéltárából Pálfi Gézával kapcsolatos néhány okmányt szó szerint közzé tegyek. Ezekben a korszakot, a korszakban szereplő állami és egyházi személyeket másképp láthatjuk, és talán valósabb képet alakíthatunk ki az Egyház és állam viszonyáról a

kommunizmus idején. Rövid tanulmányomban az okmányokat szöveghűen közlöm, mert ilyen formán jobban lehet érezni a megtört állapotban működő katolikus Egyház pasztorációs körülményeit. Ugyanakkor szeretném megjegyezni, hogy Márton Áron püspök a Vallásügyi osztályhoz küldött román nyelvű beadványait előbb magyar nyelven fogalmazta meg, amit munkatársai fordítottak románra. Ezért több helyen tudatosan használ román kifejezéseket (departament, conferențiar stb.), hogy a fordítást megkönnyítse. Az okmányok közzétételénél semmit sem stilizáltam, azokat a szövegkritika szabályainak megfelelően közlöm.

Pálfi Géza személyét legendák övezik. Tisztelet övezi emlékét, nemcsak tanítványai és paptestvérei körében, hanem minden jóakarató ember előtt, aki öntudatosan vállalja nemzetiségét és katolikus hitét.

Pálfi Géza 1941. április 14-én született Máréfalván. Az elemi iskoláit szülőfalujában, a középiskolai tanulmányait pedig a Gyulafehérvári Római Katolikus Kántor Iskolában¹ végezte (1954–1958), ahol 1958-ban érettségizett. A középiskolai tanulmányok befejezése után hat évig a gyulafehérvári papneveldeben (1958–1964) folytatta teológiai tanulmányait. Isten Szolgája Márton Áron püspök 1964. április 5-én szentelte pappá. Első állomáshelye a nagy erdélyi püspök szülőfaluja, Csíkszentdomokos volt. Segédlelkészként működött 1964 és 1967 között Márton Mózes öreg plébános mellett, akit titkos ordináriusi mivolta miatt hurcoltak meg és juttattak börtönbe a Securitate emberei. 1967-ben a Marosvásárhely-Belvárosi plébániára kapott segédlelkészi kinevezést, ahol principálisa a kiváló lelkipásztor Lestyán Ferenc plébános volt.

Márton Áron korán felismerte Pálfi Géza kiváló adottságait, megalkuvást nem ismerő jellemét és elvhűségét, s

¹ Római Katolikus Kántor Iskola (RKKI) kisszeminariumként működött, kántori diplomát is lehetett szerezni az érettségi mellett. Az itt végzett növendékekre nagy része a teológián folytatta tanulmányait. Hivatalosan az állam nem ismerte el az itt kiállított képesítő oklevelet.

ezért 1970-ben a Római Katolikus Kántoriskola (RKKI) tanárává és spirituálisává akarta kinevezni. Sajnos, a csíkszentdomokosi és marosvásárhelyi segédlelkész korábban végzett munkájáért, elvhűségéért, úgymond „megnyilvánulásai” miatt, az illetékes hatósági szervek elutasították a püspök kérését. Márton Áron püspök nem mondott le szándékáról, s dr. Dumitru Dogaru a vallásügyi ügyosztály elnökéhez az alábbi levelet² intézte:

Elnök úr,

Folyó év szeptember 19-én volt szerencsém az Elnök Úrnak személyesen átnyújtani hat pap kinevezési aktáit olyan posztokra, melyekhez a 34-1970. dekrétum art. 5. h. és j. pontjai értelmében a Departament elismerése szükséges. A hat kinevezésből eddig megkaptam kettőt (Huber József, Baly Lajos). Négynek az ügyében válasz a mai napig nem érkezett.

Telefonon többször érdeklődtem, hol közvetlenül, hol Turcu inspektor útján, és mindig azt a választ kaptam, hogy várjak nyugodtan, minden el van intézve úgy, ahogyan kértem.

Dr. Nemecek József rektor viszont, aki az elmúlt héten Bukarestben volt, október 30-án azt az üzenetet hozta Visan László igazgató úrtól, hogy az előterjesztett másik négy pap közül háromnak (Veress László, Leitner János és Bartalis Árpád) az elismerése megvan, de a negyedik (Pálfi Géza) nem kaphat elismerést, mert „olyan robbanékony természet, hogy nem való tanárnak a Kántor Iskolába.”

Pálfi Gézát tanári kinevezésre már évekkel ezelőtt ajánlotta nekem mind a két intézet igazgatója: Dr. Nemecek József rektor és Dr. Faragó Ferenc igazgató. Nemecek rektor úr ezt a véleményét ez év tavaszán megismételte.

Mivel az iskolaév mind a két intézetben már szeptember második felében megkezdődött, s a Departament elismerésének késése miatt az iskolában nehézségek vannak. Tisztelettel kérem Önt Elnök Úr, szíveskedjék engem tájékoztatni, hogy a Departament a Visan László igazgató úr által közölt véleményét Pálfi Gézáról, milyen konkrét esetek alapján alakította ki.

² Gyulafehérvári Érseki Levéltár (továbbiakban: GyÉL) Num: 3093–1970. november 5.

Kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Gyulafehérvár, 1970. november 5.

Márton Áron püspök

A kialakult kényelmetlen helyzet miatt Márton püspök Pálfi Géza segédlelkészről is magyarázatot kért arra vonatkozóan, hogy az állami szervek részéről a vele kapcsolatban kifogásolt kérdésekre írja meg a tényeket. Ez kitűnik abból a levélből is, amelyet Pálfi Géza személyesen írt püspökének.³ A levél sok mindentől árulkodik: az ateista államgépezet működéséről, a tartományi inspektorok erőszakos magatartásáról, de nem utolsósorban Pálfi Géza egyházhűségéről és karakán-ságáról.

Nagyméltóságú és Főtisztelendő Püspök Úr, Kegyelmes Atyám!

Főesperes Prelátus úr által küldött utasítására próbálom rekonstruálni a Kultusz Ügyosztály szerveivel ezelőtt három évvel történt nézeteltérésemet. Természetesen már sok dolog kiesett az emlékezetemből.

1966 télutóján a Néptanácshoz hívtak. Közölték, hogy Csíkkarcfalván találkozunk kell a Kultusz Ügyosztály képviselőivel. Márton Mózes esperes beteg volt. Emlékezetemben az '50-es évek gyűlései kísértettek. Azt válaszoltam: „Ilyen gyűlésen csak főhatósági rendelkezésre veszek részt.” Ezt telefonon illetékesekkel a Néptanács közölte.

Másnap délelőtt Csíkszeredában elintéznivalóim voltak. Ott főesperes úr meghagyta, hogy menjek el a gyűlésre. Az autóbusz fél órát késett, s így én is a gyűlésről jó negyed órát. Nagyon nehezményezték. A téma ismertetése már javában folyt. A zsinat befejezésével kapcsolatos jubileumi búcsúra kijelölt templomokra kiadott főhatósági rendelkezés illegális voltát bizonygatták. Külső magatartásom eléggé elárulta, hogy unom a dolgot és ellenkező véleményen vagyok. Gyűlés végén hozzászólásra hívták fel a jelenlevőket. Erre nem vállalkoztam. Türelmetlen szóváltásra került sor dr. Visan László, Tankó Árpád inspektorok és köztem. Részletekre

³ Pálfi Géza levele Márton Áronhoz. Kelt Marosvásárhely, 1970. december 6. Ld. GyÉL Num: 3903–1970.

alig emlékszem. Elmarasztaltak a Néptanács előtt tett kijelentésemért, paragrafusokat olvastam a kultusztörvényből, Dr. Visan felemlegette boldogemlékű XXIII. János pápa Aggionamentóját. Felemlegették, hogy ismernem kell a kultusztörvényt. Erre azt válaszoltam: „Ha nem ismerem, nem én vagyok a hibás. Miért nem nyomták ki többször is. Én életemben egyetlen nyomtatott példánnyal találkoztam.”

Fölkérték ott lévő paptestvéreimet, hogy próbáljanak megnevelni. Aztán államsegély megvonásával fenyegetőztek. Erre válaszom: „ha ilyen hűségnyilatkozatok tétele annak az ára, nem szorulok rá feltétlenül az államsegélyre.” Szerették volna, ha úgy nyilatkozom, hogy princípálisomtól kaptam felkészítőt a gyűlésre. Természetesen ez nem állt.

A végén kijelentették, hogy a Csíkszentdomokoson működő Antal Árpád delegált újmisést azonnal hagyja el a falut. Erre írásbeli rendelkezésüket kértem, amit szintén nagyon rossz néven vetek.

A tények epilógusaként még ennyit: pár héttel utóbb Dr. Visan László a Papnevelő tanári ebédlőjében a következő kijelentést tette: „Ha ez a kis óriás még egyet szól, Románia Szocialista Köztársaság területén többé nem működik.”

Sajnálom, hogy Kegyelmes Atyámnak ma ilyen nagy gondot okozok. Magatartásom kissé oktalan volt. Ha határozottan kiállok az ügy védelmében, úgy ma elégedett volnék önmagammal. Sajnos a lényegesről, másodrendű kérdésekre csúsztunk át, ahol szándékosan provokáltak, én meg besétáltam a csapdába.

Ennyit írhatok az ügyről. Több apró mozzanat ma már nem jut eszembe. Vagyok mély tisztelettel kissé megfontolatlan papja,

Marosvásárhely, 1970. december 6.

Pálfi
Géza
segédlelkész

Márton Áron püspök miután az érintett részéről megbizonyosodott, hogy buzgó munkáját és egyházas magatartását kifogásolják, nem mondott le Pálfi Géza tanárságáról. Továbbra is ragaszkodott ahhoz, hogy kinevezze RKKI-be tanárnak és spirituálisnak. Ezért újabb beadvánnyal fordult a

vallásügyi ügyosztály elnökéhez. Világosan rámutat úgymond nagy bűnére: „nem fordult a püspöke ellen”.⁴

Elnök úr,

3344. számú 1970. szeptemberről kelt iratommal jelentettem Önnek, hogy a Teológia sémájában lévő konferenciar állásra Pálfi Géza marosvásárhelyi segédlelkésként szándékoztam kinevezni, s kértem az Ön hozzájárulását ehhez a kinevezéshez. Turcu Fehér megyei inspektor úr ez év január 5-én közölte velem, hogy a vallásügyi ügyosztály Pálfi Géza kinevezéséhez nem járul hozzá.

Dr. Visan igazgató úr nyilatkozatából, melyet 1970 decemberében a Kántor Iskola igazgatója, Dr. Faragó kanonok előtt tett, sejtjük, honnan ered a nehézség.

Mivel a konkrét eset, aminek alapján a vallásügyi ügyosztály negatív véleményét Pálfi Gézáról kiformálta, összefügg az én egyik intézkedésemmel. Lelkiismereti kötelességemnek érzem, hogy az ügyet a magunk részéről is megvilágítsam. Sajnos vissza kell térnem olyan eseményekre, melyeket igyekeztünk elfelejteni.

1966. február 14-én megjelent nálam Nenciu akkori igazgató helyettes, Jurcone és Biró akkori inspektor urak kíséretében és a kapott utasítás értelmében tudomásomra hozták, hogy 150-1966. szám alatt, a rendkívüli jubileumi búcsúk ügyében kiadott körlevelemmel: 1./ vétettem a kultusz törvény 25. és 40. szakasza ellen, 2. s ha a körlevél végrehajtása során bárhol zavargások lesznek, a vallásügyi ügyosztály felelőssé tesz engem és mindazokat, akik a körlevél végrehajtásában közreműködnek. 3/ ha a híveket elvonjuk a munkától, szabotázsnek minősítik és mint ilyen büntetik, és 4/ utoljára figyelmeztetnek engem, hogy ha még hasonló törvénysértést követek el a kormány felül fogja vizsgálni jogi helyzetemet.

Ugyanakkor, amikor Nenciu úr nálam járt, a vallásügyi ügyosztály tisztviselői kiszálltak egyházmegyéim különböző központi helyiségeibe, oda rendelték a környék papjait, s közölték velük a püspök legújabb bűneit, megfelelő intelmek és jó tanácsok kíséretében.

A csíki és gyergyói papság kioktatására Dr. Visan László és Tankó Árpád inspektor urak kaptak megbízást. (Nincs a szívünkben semmiféle

⁴ GyÉL Num: 13–1971. január 7.

neheztelés, nevezett két úr iránt, s amit mondunk nem szemrehányásképpen mondjuk, hanem a tények megvilágítása érdekében). Ennek a két úrnak már neve volt a papság és a hívek körében. Már a megjelenésük riadalmat okozott. A papságnak és a híveknek, a szerzett tapasztalatok alapján, az volt a meggyőződésük, hogy ez a két úr a rájuk bízott misszió végrehajtásában túlzottan buzgó, s különös tehetségük van ahhoz, hogy az embereket provokálják.

Pálfi Géza akkor Csikszentdomokoson volt segédlelkész a beteg plébános mellett. Ő is megkapta a Néptanács útján a meghívást. Az ilyen meghívásoknak akkor már majdnem két évtizedes múltjuk volt. Emlékük élénken élt a lelkekben. A papság, a szerzett tapasztalatok alapján, megadással vette tudomásul a meghívást. A fiatal Pálfi Géza azt üzenté, hogy ilyen gyűlésen csak az Egyházmegyei Hatóság utasítására vesz részt. Később Antal József csikszeredai főesperes rábeszélésére mégis elment, de az autóbusz késett, s így a gyűlésre késve érkezett.

A kiküldött urak miután mondanivalójukat elmondták, felszólították a papokat, hogy szóljanak hozzá. Pálfi Gézának nem volt szándékában hozzászólni, de Visan inspektor úr őt személy szerint felkérte, s erre türelmetlen szóváltás keletkezett Dr. Visan és Tankó inspektorok, valamint Pálfi Géza között. Szemére vetették, hogy a gyűlésre nem akart eljönni, hivatkoztak XXIII. János pápa Aggiornamento-jára. (a jó Pápa bizonyára nem gondolt arra, hogy 1966 februárjában, a keleti Kárpátok nyugati tövében, egy kicsi faluban Csikkarcfalván, a Román Népköztársaság tisztviselői fogják az ő kifejezésének a jelentését fejtegetni az Egyház papjai előtt), felszólították, ismerje be, hogy princípálisától kapott utasítást erre a magatartására, ami persze nem volt igaz. Megfenyegették, hogy elveszik az államszegélyét. Utasították, hogy a kíségetésre Csikszentdomokosra delegált Antal Árpád újmisést azonnal hagyja el a községet. Végül kérték a jelenlévő papokat, hogy fiatal testvérüket neveljék meg. Jellemző a hangulatra, hogy Dr. Visan inspektor úr, néhány hét múlva Gyulafehérváron, a tanári ebédlőben, a Pálfi féle esetet tárgyalva így fejezte be nyilatkozatát: „ha ez a kis óriás még egyet szól, többé nem működik Románia területén”.

A gyűléseken, amilyen ez is volt, az összehívott papságnak meg kellett hallgatnia és legalább hallgatólagosan helyesléssel tudomásul kellett vennie a püspök ellen elhangzott vádak. Pálfi Géza ez elől kényelmetlen helyzet elől akart kitérni. Ez az ő nagy bűne. A fővádoltnak, a püspöknek később megbocsátottak, de Pálfi Gézának, habár semmi köze sincs a püspök

ellen felhozott vádakhoz, bűnhődnie kell, mert a dossziéjában ott van a minősítés. A püspök úgy érzi, hogy őszintén és becsületesen igyekezett a múltra fátyolt borítani, de úgy látszik, a múlt teherterelétől nem szabadulhat, ha papjainak továbbra is hátrányokat kell elszenvedniük, olyan esetekért, aminek hibájukon és akaratukon kívül lettek részesei.

Lélektani törvény, amit a tapasztalat is igazol, hogy az embereket méltányos kezeléssel hamarabb lehet lojalításra nevelni, mint szigorral.

Kérem, fogadja őszinte nagybecsülésemet.

Gyulafehérvár, 1971. január 7.

Márton Áron püspök

A püspök úr beadványának meglett az eredménye, jól lehet még néhány hónapnak el kellett telnie, hogy kérését teljesítsék. Az 1043-1971. számú vallásügyi államtitkárság által kibocsátott válaszlevélben azt írja Ion Bodeanu igazgató, hogy 1971. május 1-i hatállyal jóváhagyták Pálfi Géza asszisztensi kinevezését a Gyulafehérvári Római Katolikus Teológiára.⁵

Ezt követően Márton Áron megyéspüspök a rövid kísérléssel együtt küldte meg Pálfi Géza latin nyelvű kinevezését. A kísérléssel rövid, nem magyarázkodó, de ez fogja jelenteni kilencéves tanári működésének keretét.⁶

Tisztelendő Pálfi Géza segédlelkész úrnak

Marosvásárhely

Csatoltan megküldöm hittanári kinevezését a Gyulafehérvári Római Katolikus Kántor Iskolába. Mivel a Kántor Iskolában nincs elég katedra, ezért a Hittudományi Főiskola asszisztens tanárként szerepel, ahol néhány órája is lesz a Főtisztelendő tanári kar megállapítása szerint. Munkájához Isten bőséges kegyelmét kérem.

Gyulafehérvár, 2011. május 21.

Márton püspök

⁵ Nem elírásról van szó, hogy a kinevezés a Teológiára szól. Akkor a két intézet (kis- és nagyszeminárium) tanárai egy fizetési listán szerepeltek, és pedig a Teológiáén.

⁶ GyÉL Num: 13–1971. május 21.

Pálfi Géza 1971-es kinevezésétől 1980-ig a Római Katolikus Kántoriskolában tanított hittant és lelkes hozzáállással működött lelkipapként, ugyanakkor a Teológia Főiskolán „a főtisztelendő tanári kar megállapítása szerint” tanította a patológiát, a homiletikát és a katekétikát. A hatóság szemében mindig szálla volt, tanárként még inkább. Szerették volna többször félreállítani, de Márton Áron kiállása mindig megfelelő oltalmat és biztonságot jelentett számára.

Márton Áron püspök előrehaladott kora és betegsége miatt a Szentszék 1980. április 2-án elfogadta többször benyújtott lemondását és felmentette főpásztori kötelezettségei alól. Az egyházmegye kormányzását dr. Jakab Antal segédpüspök vette át, aki 1971 Karácsonyán utódlási joggal kapta a segédpüspöki kinevezést.⁷ Az új főpásztor már nem tudta megvédeni Pálfi Gézát a hatósági támadásoktól, és végül is engedett a nyomásnak. 1980. július 19-én kelt leiratával az akkor megüresedő gyergyóalfalusi plébánossá nevezte ki:⁸

Főtisztelendő Pálfi Géza teológiai tanár úrnak

Gyulafehérvár

Csatoltan megküldöm Főtisztelendőségnek Gyergyóalfaluba való plébánosi kinevezését.

A plébániát szeptember 1-jén veszi át. Az átadással Nagyon-tisztelendő Bakos Sándor esperes-plébános urat bízom meg, mert a fő-esperesi megbízott maga a gyergyóalfalvi esperes-plébános, aki mint távozó plébános átadóként szerepel.

A kinevezésével egyidejűleg megköszönöm Főtisztelendőségnek 1971 óta az ifjúság nevelésében, mint Főiskolán, mint Kántor Iskolában kifejtett értékes munkásságát és lelkipásztori tevékenységéhez a Szentlélek-isten kegyelmét kérem –

Gyulafehérvár, 2011. július 19.

Jakab püspök

⁷ JAKUBINYI György: *Romániai katolikus, erdélyi protestáns és izraelita vallási archontológia*. Verbum Kiadó. Kolozsvár 2010. 40–41.

⁸ GyÉL Num: 1818–1980. július 19.

Pálfi Géza a kinevezés hírére megkereste új főpásztorát, dr. Jakab Antal püspököt. Szerette volna megtudni, hogy milyen okból helyezte a püspök úr plébániára, jóllehet korábban erről nem esett szó. A személyes megkereséskor Jakab püspök elmondta, hogy állami nyomásra cselekszik. Pálfi Géza azt válaszolta, hogy ezt sejtette, de elvárta volna, hogy püspök úr magától mondja el ezt neki és ne külön megkérdezésre.

Jakab püspök szerette volna emberileg méltányolni Pálfi Géza közel egy évtizedes gyulafehérvári munkáját, és ezért szentszéki tanácsossá nevezte ki.⁹

Pálfi Géza 1980. augusztus 26-án kelt levelében ismételtén visszautasította a kitüntető címet. Tisztelettel, de határozottan főpásztorának tudomására hozza, hogy nem hajlandó a címet viselni. Íme, a levél pontos szövege:

Főtisztelendő Egyházmegyei Hatóság

Augusztus 22-én kelt kérésemre, amelyben azt kértem, hogy a Főhatóság tekintsen el kitüntetésemről, nemleges választ kaptam. Vagyok bátor kérésemet nyomatékosan megismételni.

A kitüntetések elfogadása, vagy visszautasítása mindig a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozott. A II. vatikáni zsinat egyenesen gátat próbált vetni a túlbuzgáló kitüntetéseknek.

A kitüntetést lelkiismereti okok miatt nem fogadtam el. A lelkiismeret felett pedig csupán a jó Isten az úr. A jogban is ilyen elv található: de internis non iudicat praetor! Mutatis mutandis – erre is áll.

A kitüntetés indoklását nem tudom, hogyan értsem. Püspök úr időnkint, egészen a legutóbbi időkig missziós, lelkipásztori és nevelői tevékenységemet értékelte igen elmarasztalóan is.

Ismétlően kérem, szíveskedjen eltekinteni kitüntetésemről, amelyet semmiképpen nem tudok elfogadni.

Vagyok tisztelettel –

Gyulafehérvár, 1980. augusztus 26.

Pálfi Géza plebános

⁹ GyÉL Num: 1960–1980. augusztus 4.

A fenti levél olvasásakor azt gondolnánk, hogy sértődés miatt utasította vissza Pálfi Géza a kitüntetést. Mi, akik tanítványai voltunk és éveken át hallhattuk bátor kijelentéseit, állíthatjuk, hogy dr. Jakab Antal püspökhöz írt sorai is az ő határozott elveiből fakadtak. Többször elmondta, hogy papként munkát és feladatot szívesen vállal, de címet nem. A fenti állásfoglalásával is azt igazolta, hogy amit korábban tanítványainak hangoztatott, azt komolyan vette és élte. Ide kívánczik még az 1984. március 13-án készült gyászjelentőjének őt jellemező néhány sora is: „egyéniességét határozottá, egyenessé az Isten Igéje formálta és küldetésének teljesítéséhez az imádságból merített erőt. Az önmaga érdekeit mellőzve, amit hitt azt hirdette, amit hirdetett élte is.”

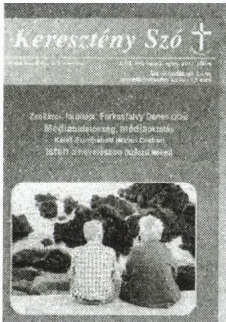
Vasárnap
Katolikus hetilap

1991 óta jelenik meg az erdélyi katolikusok lapja, amely az egyházmegyék életét tükrözi, híreket, tudósításokat, lelkeségi írásokat közöl a romániai magyar katolikusok életéből, összeköti őket a világegyházzal, a világ más tájain élő magyarokkal.

Heti rendszerességgel, 12 oldalon jelenik meg. Megrendelhető, megvásárolható a plébániákon vagy a szerkesztőségben (szerkesztoseg@katolikhos.ro).

VASÁRNAS

Keresztény Szó erdélyi katolikus kulturális havilap

A *Keresztény Szót* 1990-ben alapították az erdélyi katolikusok szolgálatára. Azóta tartalmában folytonosan gazdagodik, külalakjában színesedik. A katolikus értelmiség számára tájékoztatást és világlépet nyújtó lap havi rendszerességgel jelenik meg. 2009-től tudományosan is jegyzett folyóiratként a katolikus teológiai kutatás irányait, más tudományágaknak a katolikus élettel, kultúrával kapcsolatos eredményeit mutatja be. Szerkesztőbizottsága, amelybe erdélyi magyar és külföldi egyetemi tanárok tartoznak, valamint szerzői, akik az erdélyi, magyarországi és külföldi tudományos és irodalmi, kulturális élet jelesei, garantálják a magas színvonalat, az elmélyült kutatást, az olvasmányosan táltal tudományosságot, a sokoldalú, egyházas tájékozódást. Ugyanakkor a lap lehetőséget

teremt a tehetséges fiatal kutatóknak is a bemutatkozásra. A *Keresztény Szó* körül szerveződő, teológiai képzettséggel rendelkező fordítógárda az idegen nyelvű írások magyar tolmácsolására is törekszik.

A Verbum Egyesület és kiadó

A *Verbum Kiadó* a romániai magyar katolikus kiadványok létrehozására, terjesztésére alakult. Hagyományos kiadványai a romániai magyar katolikus hetilap, a *Vasárnap*, valamint a katolikus kulturális havilap, a *Keresztény Szó* (amely immár tudományos akkreditációval is rendelkezik). A kiadó saját kiadványai az erdélyi katolikus teológiai és egyházi irodalom köréből valók hazai szerzőktől. Emellett a kiadó ajánlja és terjeszti a partnerek, elsősorban a budapesti székhelyű, nagy hagyománnyal büszkélkedő, hivatalos szentszéki kiadó, a *Szent István Társulat* kiadványait is (a legújabb és régebbi kiadványait Romániában a legjutányosabb áron).

A kiadó kiadványai megrendelhetők:

- a szerkesztőségben személyesen vagy levélben (A. Einstein utca 2. szám, Kolozsvár)
- telefonon: +40-264-596478
- faxon: +40-264-450747
- e-mailben: verbum@katolikhos.ro.

A Verbum Keresztény Kulturális Egyesület címe:

S.C. Verbum S.R.L

400045 Cluj

str. A. Einstein nr. 2.

Számlaszám: RO93RNCB0106026572990001

A kiadó könyvajánlóját, egyes kiadványait az érdeklődők megnézhetik az interneten: www.katolikhos.ro/konyvajanlo

VERBUM

KERESZTÉNY KULTURÁLIS EGYESÜLET